

Bet. o. lovf. om arbejderbeskyttelse.

dighed, fremgår af udvalgets forslag § 1, stk. 2 e. Det ses heraf, at §§ 38—46 omfatter enhver beskæftigelse i en arbejdsgivers tjeneste, dog at man ved bestemmelser i de enkelte paragraffer i vidt omfang har undtaget budtjeneste.

Til § 38.

Svarer til lovforslagets § 40.

Udvalget har fundet det nødvendigt at omarbejde reglerne i lovforslagets § 40, stk. 1, om lavalder og har erstattet dem med udvalgets forslag § 38, stk. 1—3.

Det vil herefter være således, at 14 års aldersgrænsen er den lovmæssige lavalder for anvendelse af børn til erhvervsmæssigt arbejde, dog kun for så vidt de lovligt er udskrevet af skolen. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i børneloven af 18. april 1925 § 1.

14 års alderen gælder også som lavalder for børn af arbejdsgiverens husstand, der hører til hans familie, for så vidt de beskæftiges ved det arbejde, der omhandles i udvalgets forslag § 1, stk. 2 c, nemlig ved sådanne tekniske anlæg, hjælpemidler og maskiner, der kan frembyde fare for den beskæftigede. Dette gælder, selvom arbejdsgiveren ikke iøvrigt beskæftiger arbejdere i sin tjeneste.

Derimod har man ikke fundet tilstrækkelig anledning til at lade 14 års alderen være lavalder for børns anvendelse alene til egentlig budtjeneste, men har gennem bestemmelserne i § 38, stk. 2 og stk. 3, søgt at sikre sig, at der sættes en rimelig grænse for sådan anvendelse af børn under 14 år. Dette er sket ved i § 38, stk. 2, at begrænse deres anvendelse til egentlig budtjeneste af erhvervsmæssig karakter til et tidsrum af højst 2 timer daglig efter skoletid og ved i § 38, stk. 3, at give adgang for en kommunalbestyrelse til gennem kommunal vedtægt at forbyde ikke 14-årige børns anvendelse til budtjeneste eller at begrænse denne anvendelse. Denne bestemmelse i stk. 3 svarer til § 13 i børneloven af 18. april 1925. Det

bemærkes herved, at denne lovs § 12 undtager ren budtjeneste fra loven og således dels ikke indeholder nogen lavalder for børns anvendelse til ren budtjeneste, dels ikke indeholder nogen tidsmæssig begrænsning af børns eller unge menneskers anvendelse til ren budtjeneste, bortset fra den begrænsning, der af den enkelte kommune kan gennemføres ved kommunal vedtægt.

Til § 40.

Svarer til lovforslagets § 42.

Udvalget har i denne paragraf foretaget 2 ændringer.

For det første har man anset det for ikke at være tilstrækkeligt begrundet, at *lærlinge* skal være forsynet med arbejdsbog, idet en sådan må anses for at være overflødig, fordi bestemmelserne om lærlingens arbejdsforhold indeholdes i den indgåede lærlingekontrakt.

For det andet har man anset det for rimeligt at give socialministeren adgang til at bestemme, at der for andre grupper af arbejdere eller områder, hvor det må anses for overflødig, ikke vil være at benytte arbejdsbog, ikke vil være at benytte en sådan. Bestemmelsen herom er optaget som stk. 3 i § 40.

Til § 41.

Svarer til lovforslagets § 43.

I lovforslagets § 43, stk. 2, er det bestemt, at fornyede lægeundersøgelser af unge mennesker skal finde sted med 1 års mellemrum, indtil vedkommende fylder 18 år. Dette er en betydelig udvidelse af den nuværende ordning, hvorefter lægeundersøgelse kun skal foretages *ved antagelsen* af de 14—18-årige og endda kun i virksomheder, der falder ind under tilsyn efter hele fabrikløven eller er omfattede af bageriløven af 9. juni 1920 eller endelig falder ind under en kommunal børnevedtægt med krav om sådan lægeundersøgelse. Bestemmelsen vil nødvendiggøre et meget betydeligt antal lægeundersøgelser årlig, og udvalget nærer tvivl om, hvorvidt den herved foranledigede